

ALS DE POORTEN OPEN GAAN

Avondvullende toneelspel in drie bedrijven

door

J. SMITS

&

J. BRAUN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS DE POORTEN OPEN GAAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. SMITS & J. BRAUN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HERMAN VAN VELSEN, fabrikant.

TILLY, zijn dochtertje.

Mevr. SNIJDER, zijn schoonmoeder.

ANNY LINSSEN, gouvernante.

DEKKERS, bedrijfsleider.

HENK, oude bediende bij van Velsen.

WILLEM LINSSEN arbeider.

MARIE LINSSEN, zijn vrouw.

Het stuk speelt in een klein fabrieksplaatsje rond het jaar 1925, toen de sociale zorgen voor de arbeiders nog veel te wensen overlieten en de patroon een onevenredige machtspositie innam tegenover de arbeider.

Het eerste en derde bedrijf spelen zich af in het huis van de fabrieksdirecteur van Velsen.

Het tweede bedrijf speelt zich af in de huiskamer van de fabrieksarbeider Linssen.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt voor, een smaakvol gemeubileerde kamer bij fabrikant van Velsen. Middendeur fond, als algemene opkomst. Link en rechts zijdeur. Links voor een raam, dat uitzicht geeft op het fabrieksplein. Voornaamste bijzonderheden: telefoon. Verdere inkleding: ad libitum.

Eerste toneel VAN VELSEN - DEKKERS

VAN VELSEN (*zit achter tafel, heeft juist telefoon opgehangen, Dekkers staat voor de tafel*): Wel Dekkers! Hoe staat het ermee?

DEKKERS: De toestand is nog steeds hetzelfde meneer! Tenminste, zo komt het mij voor. U begrijpt, dat zij zich weinig uitlaten, als ik in hun midden ben.

VAN VELSEN: Zo, zo! Dan dank ik je voorlopig. (*Dekkers draait zich om, om weg te gaan*) 'n Ogenblik! Als er iets is, zorg je, dat ik er ogenblikkelijk mee in kennis word gesteld!

DEKKERS: Ach ja, dat is waar ook! Ik hoorde zo terloops spreken over het zenden van een delegatie... Natuurlijk Linssen aan 't hoofd.

VAN VELSEN (*driftig*): Wel allemachtig! Ze willen toch in verzet komen. Ik moet zeggen, dat ze brutaal worden. (*resoluut*) Dekkers, als je hen spreekt, zeg dan, dat ze zich die moeite kunnen besparen.

DEKKERS (*berekend*): Zou u ze niet liever willen ontvangen mijn heer? Het kan toch nooit kwaad te weten, wat ze als eis durven stellen. Allicht kan men daarnaar zijn houding bepalen.

VAN VELSEN: Mijn houding weet ik evengoed wel te bepalen. Ik wijk onder geen omstandigheden of voorwaarden van mijn voorgenomen besluit af. Het zou toch zeker mooi worden, als ik me de wet moest laten stellen door mijn arbeiders. Ik geloof wel Dekkers, dat je me beter kent, nietwaar? (*Mevr. Snijder, wordt genoemd Grootmoeder, komt van links op*)

Tweede Toneel DE VORIGEN - GROOTMOEDER

GROOTM.: Goeden morgen, Herman! Dag mijnheer Dekkers!

VAN VELSEN: Goeden morgen, moeder! U bent al vroeg!

DEKKERS: Dag mevrouw Snijder!

VAN VELSEN (*tot Dekkers*): Ik moest maar even met je meelopen naar de fabriek. Ik wil zelf een en ander ook wel 'ns opnemen.
(*beiden na groet af*)

GROOTM.: Wat is Herman weer kortaf. Zeker 'n kwestie over de arbeiders. (*er wordt geklopt*) Binnen! (*Henk komt op met presenteerblad en thee*)

Derde Toneel GROOTMOEDER - HENK

HENK: Als 't u belieft, mevrouw! 'n Lekker kopje thee. (*iets bazig*) Ik heb het zelf maar klaar gemaakt, want Keetje bleef me te lang boven.

GROOTM. (*thee aannemend*): Dank je wel, Henk. Dus je hebt je maar weer eens geërgerd over Keetje. (*drinkend*) Nu, de thee smaakt heerlijk hoor!

HENK: Dank u! Heeft u anders nog iets nodig mevrouw?

GROOTM.: Nee Henk. Het is goed zo!

HENK (*gaat naar de deur, blijft daar echter even weifelend staan, keert zich dan om en gaat naar Grootmoeder*): Mevrouw!... Eh... ik wilde eens graag met u praten als u 't me toestaat.

GROOTM. (*verwonderd*): Wil jij eens met me praten Henk? Nou jongen, steek maar van wal!

HENK: U neemt me toch niet kwalijk?.

GROOTM. (*afwerend*): Daarvoor kennen we elkaar toch te lang nietwaar! Je bent al zo'n tijd bij ons.

HENK: Zes en veertig jaar, mevrouw. Tenminste bij u.

GROOTM.: Je hebt wat lief en leed met ons doorgemaakt Henk. (*dromerig*) Mijn trouwdag...

HENK (*invallend*): De geboorte van uw kind, het sterven, van uw man zaliger en oh, zoveel meer herinneringen aan dagen van vreugde en smart... en nu komt het mij voor dat... u weer droevige dingen beleeft. Zou ik u mogen vragen, wat er aan scheelt, ik...

GROOTM. (*onderbrekend*): ...Je bent 'n trouwe ziel Henk en ik

waardeer je sympathie heel erg, dat weet je wel. Maar, ach! Je kunt wel gelijk hebben. Ik word oud en mis m'n kind teveel. Steeds zie ik weer de dag, dat ze haar wegbrachten, mijn lief, goed meisje! Mijn enig kind. Wat was mijn Tilly mooi en goed, nietwaar Henk?

HENK: Zeker mevrouw! Ze was 'n engel. Wat heb ik haar vaak op m'n schouders gedragen toen het nog zo'n dreumesje was. Weet u. nog mevrouw, toen mijnheer op 'n keer thuiskwam en Tilly weg was? Ze had zichzelf in 't kippenhok opgesloten en kon er niet meer uit. Och, och, wat hebben we toen 'n angst uitgestaan. En toen...

GROOTM. (*droef glimlachend*): Ja Henk! Alles, alles herinner ik mij nog. Ook daarna, toen Herman van Velsen kwam... haar trouwdag... haar kindje... onze kleine Tilly, haar evenbeeld. Toen wéér in blijde verwachting... en toen... oh God... haar sterfdag. (*weent*)

HENK (*wist ook een traan weg*): Toe mevrouw! Denkt u daar nu niet meer aan. Het is u toch een klein beetje vergoed geworden door onze kleine Tilly. 'n Lief zacht meisje. En zij houdt zoveel van u mevrouw!

GROOTM. (*knikt toestemmend*): Daarom moesten jij en ik ook Tilly volgen en ons oude grote huis verlaten. Het was er ook wel erg stil hé?

HENK: Ja mevrouw! Dat is zo. Ik had er niet veel te doen. En toch jeukten m'n handen dikwijls om te werken. Ja, ja! Hier heb ik nog eens wat te doen. In de oude villa kwam bijna nooit iemand, die je eens kon aandienen.

GROOTM.: Dus aandienen noem jij ook al werken?!

HENK: Zeker mevrouw! Dat is voor mij net zo hard werken als voor 'n timmerman, die 'n huis bouwt. Ja, ja, lacht u maar! Maar het ligt eraan hoe je het doet. (*met pathos*) Als ik iemand aandien, geschiedt het ook volgens de stand, ziet u! Ik zou dat weleens een timmerman willen zien doen. Kijk mevrouw! Bijvoorbeeld zo! (*gaat naar de deur, doet hem open en dicht, maakt 'n gewichtige buiging en noemt de een of andere naam, treedt dan glimlachend zelfvoldaan weer naar voren*) Nou mevrouw, doet 'n timmerman .me dat na?

GROOTM. (*lachend*): Nee, zeker niet Henk! Maar je hebt ook 'n goede leerschool gehad, nietwaar?

HENK (*maar half tevreden*): Ja, ja! Maar óók, omdat ik dat kán... omdat me dat goed vált... omdat... omdat... niemand doet het me na.

GROOTM.: Mijnheer Herman wil ook alles in de puntjes hebben. Je blijft je best maar doen.

HENK: Natuurlijk mevrouw! Ik ben blij, dat ik weer eens zo vertrouwelijk met u heb mogen praten, want mijnheer Herman is wel goed... maar... eh... eh... hij kan soms zo ruw en stuk zijn hé en nooit 'ns vertrouwelijk.

GROOTM.: Je moet denken, dat hij nog steeds treurt over het verlies van z'n vrouw. En dan de slechte tijd tegenwoordig. Hij is tegenover iedereen veel stugger en onhandelbaarder geworden.

HENK: Ik hoop toch, dat mijnheer verandert, want anders ziet u...

GROOTM.: Ja stil nu maar Henk! Wil je misschien het kopje weer meenemen? *(reikt hem het kopje over)*

HENK: Goed mevrouw, maar... *(Anny komt vrolijk op met hoed en mantel)*

Vierde Toneel VORIGEN - ANNY

ANNY: Goeden morgen mevrouw! Henk!

GROOTM.: Goeden morgen juffrouw Linssen. U is mooi op tijd.

HENK: Goeden morgen juffrouw Anny!

GROOTM.: Maar Henk, nu heb je helemaal vergeten om de juffrouw aan te dienen.

HENK *(slaat zich voor de mond)*: Vergeef me mevrouw. 't Is zo!

ANNY *(lachend)*: Weer over aandienen gehad Henk? Zal ik even teruggaan?

HENK: Nee, juffrouw Anny! U steekt de gek met me.

GROOTM.: Henk, je laat bijna .dat kopje vallen.

HENK: Ja mevrouw! Ik ga al. *(gaat vlug af)*

ANNY: Een beste oude man!

GROOTM.: Hij is erg gehecht aan mijn familie. Hij is al van z'n prille jeugd bij ons in dienst. Ik geloof, dat ik moeilijk buiten hem zou kunnen. Geloof me, je went aan elkaar.

ANNY *(heeft zich van mantel en hoed ontdaan en brengt deze links weg)*.: Is Tilly al beneden mevrouw?

GROOTM.: Ja hoor! Ik heb haar al gehoord.

ANNY: 't Is 'n bij-de-handje!

GROOTM.: Ga even zitten kind? *(Anny gaat zitten)* Vertel 'ns, hoe gaat het toch met je schoonzus? Ik hoor er nooit meer over. Is ze weer opgeknaapt?

ANNY: Ja mevrouw, gelukkig wel! Het is een hele slag geweest voor die mensen. Bijna een jaar met een zieke vrouw. Maar mijn broer heeft er zich altijd kranig onder gehouden. Z'n eigen huisje, dat hij met zuur verdiend geld had overgespaard, moest hij weer afstaan. En met al hun overige spaarduitjes, zijn ze net rond kunnen komen. U moet eens denken mevrouw! Een jaar lang en dan elke dag de dokter, versterkende middelen, enz. enz. Maar enfin, die strijd is gelukkig weer gestreden.

GROOTM.: Was er nog geen longontsteking bijgekomen?

ANNY: Ja! We vreesden het ergste, tuberculose, doch dat schijnt 't gelukkig niet geweest te zijn.

GROOTMM.: De dokter had toch sanatorium aangeraden, geloof ik hé!

ANNY: Ja, dat wel, maar toen was ze reeds aan de beterende hand. En dan... het zijn arme mensen en u weet hoe dokter Versteegh is, wanneer het arme lieden betreft.

GROOTM.: Die man is mij ook niet sympathiek. Wat verdient uw broer nu op de fabriek, juffrouw?

ANNY: Hij heeft nu nog f 25,-. Doch er is sprake van loonsverlaging. Men is er tenminste over aan 't onderhandelen.

GROOTM. (*peinzend*): Vijf-en-twintig gulden. Een zieke vrouw, versterkende middelen, een kind. Dat is niet te hoog. (*tot Anny*) Ja, ik heb ook zoiets gehoord over loonsverlaging.

ANNY (*vragend*): U weet misschien al meer van mijnheer van Velsen? Toe mevrouw, zegt u mij, hebben ze kans, dat de loonstandaard hetzelfde blijft?

GROOTM.: Ja, lieve kind! Ik moet je daarop het antwoord helaas schuldig blijven. Maar ik ben er zo bang voor... ik ben er zo bang voor! Ik ken m'n schoonzoon zo'n beetje. Als hij iets in z'n hoofd heeft gezet, geeft hij het niet gauw prijs. (*zachter*) En als hij er niet uit eigen beweging van afziet, zal niemand hem daartoe kunnen dwingen.

ANNY: Maar dat zou verschrikkelijk zijn!, Als men toch redelijk nadenkt, dan is het toch z'n plicht ervoor zorg te dragen, dat die honderden mensen van zijn fabriek, waaronder ook mijn broer, geen honger lijden!

GROOTM.: Het is te hopen, dat alles zich ten goede keert, ook voor het gezin van uw broer.

ANNY: O, mevrouw! Ik wilde, dat ik zelf invloed had op mijnheer van Velsen. Bidden en smeken zou ik hem desnoods... (*somber*) Maar ik vrees het ergste, als ze met hun eisen voor de dag komen.

GROOTM.: Ja, juffrouw Anny, als, zijn vrouw, mijn lieve dochter nog

leefde, dan behoefde niemand iets te vrezen. Zij kreeg alles... álles van hem. Nu is hij overal koud en gevoelloos voor. Z'n hart is dikwijls als 'n steen... De enige, die alles van hem gedaan kan krijgen wat maar mogelijk is, is z'n kleine Tilly, waar hij met een afgodische liefde van houdt. Als zij eenmaal het leven zal leren begrijpen, zal het hier wel anders worden. Maar dat is nog zo ver, nietwaar! Enfin, u komt hier nu reeds zolang, dat ik u eigenlijk geen nieuws zit te vertellen. Alléén zijn kleine meid, anders schijnt er niets voor hem te bestaan.

ANNY: Men moest eigenlijk medelijden met zo iemand hebben. Tilly is 'n schat. Ik houd echt van haar.

GROOTM.: En zij van u! Maar kom, we moesten de toekomst niet zo donker inzien. We maken ons misschien ongerust voor niets. Maar heeft u geen ander levensideaal, dan onderwijs te geven aan kinderen? Denkt u niet eens over trouwen?

ANNY (*lachend*): Nee, mevrouw! Daar denk ik absoluut niet over hoor! Ik voel me er nog niet toe geroepen.

GROOTM.: Toch zou u een lieve vrouw... 'n echte moeder zijn!

ANNY En hoe zou 't dan met Tilly moeten? Die kan me vast niet missen.

GROOTM.: Ho! ho! Mijn schoonzoon zou wel een andere gouvernante voor z'n dochter krijgen. (*komisch schrikkend*) Ja, ik zeg dat niet om je weg te krijgen!

ANNY: Nee, lieve mevrouw, dat weet ik wel beter. (*ernstig*) M'n broer en m'n schoonzuster kunnen me in deze beproefde tijden ook niet missen (*lachend*) en Tilly wil ik nog niet missen. (*Tilly in springtouw springend, komt hard hollend het toneel op, haar vader loopt haar achterna*)

Vijfde Toneel **DE VORIGEN - VAN VELSEN - TILLY**

TILLY (*opkomend*): Papa! Ik was er het eerst.

VAN VELSEN (*gaat op stoel zitten*): Kind, schei uit! Ik ben er moe van!
Hè, hè!

TILLY: O nee, papa! U zou nog een keertje draaien met de juf! (*ziet Anny*) Dag juf!

ANNY: Dag mijnheer van Velsen! Dag Tilly!

VAN VELSEN: Dag juffrouw! Nee Til, ik kan niet meer hoor! Nu moet

je gaan leren.

TILLY (*vleiend*): Toe papa! Eén keertje maar! (*duwt hem een eind van het touw in z'n hand*) Hier, neemt u dit eind en de juf het andere. (*geeft Anny het andere eind*)

ANNY: Tilly, het is eigenlijk leertijd hoor! En je pa heeft toch wel wat anders te doen, dan touwtjespringen!

TILLY: Hè nee, juf! Eén keertje maar. Toe nou? (*van Velsen en Anny slingeren. Tilly springt een paar maal*)

VAN VELSEN: Nu is 't genoeg hoor, kindje!

TILLY: Nog één, één keertje!

GROOTM.: Foei toch Tilly! Je moogt niet zo dwingen.

TILLY: Nee, lieve oma! Het hoeft lekker niet meer. Maar pa is een schat en de juf ook.

ANNY: Kom nu maar gauw bengel! (*Tilly geeft haar 'n arm, zij willen beiden afgaan*)

VAN VELSEN: Apropos juffrouw Linssen! Ik wenste u gaarna 'n ogenblikje alleen te spreken.

ANNY (*beleefd*): Ik ben tot uw dienst mijnheer!

GROOTM. (*staat op en gaat naar Tilly toe*): Dan ga ik even met Tilly mee, dan kunnen jullie de zaken rustiger bepraten.

VAN VELSEN: U mag er gerust bij blijven, moeder. Het zal voor u toch niet geheim blijven.

GROOTM.: Nee, Herman! Ik moet toch nog even weg.

VAN VELSEN: Nu, zoals je wilt. (*grootmoeder gaat met Tilly af*)

VAN VELSEN (*vriendelijk*): Gaat u zitten! (*Anny zet zich*) Ja, 't valt me moeilijk ermee voor de dag te komen, wat ik u zeggen wil... maar ik voel, dat 't moet. 't Is voor Tilly!

ANNY (*verschrikt opspringend*): Over Tilly! Heeft u te klagen over mij, mijnheer? U kunt gerust vrijuit spreken, als ik in m'n plicht ten opzichte van haar, tekort ben geschoten.

VAN VELSEN (*vlug afwerend*): Pardon! Pardon! Daarover heb ik niet het minst te klagen. Dat is het niet waarover ik u wilde onderhouden, juffrouw Linssen! (*plots geërgerd*) Linssen! Dat u nu juist Linssen moest heten.

ANNY: Ik begrijp u niet, mijnheer...!

VAN VELSEN (*stug*): Ik heb zojuist een kwestie met uw broer gehad. Hij schijnt een van de kopstukken op de fabriek. Hoe komt het toch, dat u zover boven uw broer staat? Ik bedoel, wat uw maatschappelijke positie aangaat. Hij is toch maar 'n gewoon arbeider, alhoewel... ik moet toegeven, goed onderlegd. En u... wat een verschil.

ANNY (*iets gekwetst*): Dat is gauw opgelost, mijnheer. Ik studeerde

voor onderwijzeres en hij voor ingenieur, toen mijn vader plotseling kwam te sterven. Mijn broer heeft toen z'n studie onderbroken, teneinde voor moeder en mij de kost te verdienen. Hij stond er absoluut op, dat ik doorstudeerde en zo heb ik het door zijn opoffering tot onderwijzeres gebracht. Daar zal ik hem altijd dankbaar voor blijven. Later is hij, zowel als ik bij u in dienst gekomen.

VAN VELSEN: Zo, dat verklaart dan veel.

ANNY (*flink*): U begrijpt misschien dan ook wel, dat ik uw mening, ver boven mijn broer te staan, niet kan delen. Het is jammer, dat ie zoveel ellende en zorg heeft meegemaakt, door 't sukkelen met 'n zieke vrouw. Hij heeft beter verdiend.

VAN VELSEN: Ik dank u voor uw oprechtheid. Nu begrijp ik tenminste, waarom u uw broer zo dikwijls bezoekt. Ik kan me zeer goed indenken, dat u zich verplicht gevoelt. Nu we echter dit onderwerp toch ter sprake hebben, had ik nog een vriendelijk verzoek aan u. (*iets zachter*) Ik zou gaarne hebben, dat u Tilly niet meer meenam naar uw broer. Ik heb liever niet, dat zij zo intiem wordt met hun zoontje. U neemt me niet kwalijk, maar om zekere redenen en ook om de huidige toestand heb ik dat liever niet!

ANNY (*eenvoudig*): Het is goed mijnheer! Die kinderen schijnen aan elkaar gehecht te zijn. Het is juist Tilly, die er iedere keer bij mij op aandringt om naar Leo te gaan.

VAN VELSEN: Toch zult u me 'n plezier doen, aan mijn verzoek te voldoen.

ANNY: Ik zal er mijn best voor doen, mijnheer. (*lachend*) U moest toch Tilly eens horen, heus!

VAN VELSEN: U houdt veel van haar, juffrouw?

ANNY: Ja, ik verricht hier mijn taak met plezier, want ik hou veel van Tilly. Het is ook zo'n lief eenvoudig kind.

VAN VELSEN (*droef*): ...Dat geen moeder heeft.

ANNY: Helaas!

VAN VELSEN: Juffrouw Anny... dat is het, wat ik u vragen wilde. Zou... u... voor mijn Tilly... een tweede moedertje willen zijn...?

ANNY (*hevig geschrokken*): Och God! Mijnheer... hoe komt u daarbij...! Daar heb ik nooit aan gedacht... Ik kan... ik... weet...

VAN VELSEN: Neemt u me niet kwalijk. Ik kom er misschien te onverwacht mee voor de dag... En toch... ik zou het voor Tilly zo heel graag wensen. Als ik u zo dikwijls met haar samen zie,

uw toewijding voor haar, uw geduldig en vast optreden, hetgeen op het kind zo'n uitermate gunstige invloed heeft. En dan vooral, zoals Tilly van haar kant aan u hangt en u werkelijk als 'n moedertje liefheeft, heeft mij doen besluiten u te vragen mijn vrouw te willen worden. Juffrouw Anny, ik vraag u dit dan, om de grote liefde, die u voor mijn Tilly koestert en om mijn diepe hoogachting voor u.

ANNY: Dus u vraagt mij uw vrouw te worden uitsluitend omwille van uw kind?

VAN VELSEN (*zacht*): Ja juffrouw Anny! Hoofdzakelijk om Tilly. Ik wil er niet om huichelen. Ik heb eens een vrouw bemind... meer dan mijzelf.. (*dof*) Zij is dood, maar ik geloof, dat de herinnering aan haar mij zal beletten, 'n andere lief te hebben, zoals 'n vrouw dat zou wensen.

ANNY: Mijnheer...! Ik waardeer uw oprechtheid... maar... ik kan u nog geen antwoord geven... Het is zo moeilijk... zo onverwachts... Ik moet er eerst nog over denken.

VAN VELSEN: Natuurlijk! Ik heb absoluut geen directe toestemming verwacht en zou die ook niet willen afdwingen. Maar u kunt me geloven, dat ik alles in het werk zal stellen, om u het leven te veraangename. (*zacht, haar aanziende*) Misschien blijkt het nog wel, dat het stralende jonge leven een schaduw vermag te werpen op de herinnering aan een lieve dode.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto